

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. гр.Несебър, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валери Вл. Събев

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Валери Вл. Събев Гражданско дело № 20222150101021 по описа за 2022 година

Предявени са установителни иски с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 422 ГПК вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 422 ГПК вр. чл. 92 ЗЗД.

От ищеца „Йеттел България“ ЕАД срещу М. А. М. са предявени иски по чл. 422 ГПК вр. чл. 79 ЗЗД, чл. 422 ГПК вр. чл. 92 ЗЗД и чл. 422 ГПК вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД. С първия от исковите се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи **сумата от 624,01 лева**, представляваща дължими такси, от които: 113,83 лв. по договор за мобилни услуги от 21.11.2019г. за предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.04.2020г., 491,21 лв. по договор за мобилни услуги от 25.11.2019г. за предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.02.2020г., 10,36 лв. – лизингови вноски с настъпил падеж по договор от 21.11.2019г. за лизинг на Huawei Y6 2019 Dual Black към предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.04.2020г., 8,60 лв. лизингови вноски с настъпил падеж по договор за лизинг на базови аксесоари от 21.11.2019г. към предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.04.2020г. С втория от исковите се претендира установяване дължимостта на **сумата от 90.06 лева**, представляваща незаплатени лизингови вноски, от които 49,21 лв. – 19 броя предсрочно изискуеми вноски по договор от 21.11.2019г. за лизинг на Huawei Y6 2019 Dual Black и 40,85 лв. – предсрочно изискуеми вноски за лизинг на базови аксесоари. С третия от исковите се търси установяване дължимостта на **сумата от 411.25 лева** – неустойки, от които 102,15 лв. – за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 21.11.2019г. за предпочетен номер ***, 219,57 лв. – разлика в стандартната цена на устройство Huawei Y6 2019 Dual Black, съответстваща на останалия срок на договора и 89,53 лв. – неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 25.11.2019г. за предпочетен номер ***. Претендира се законната лихва върху

тези суми от датата на подаване на заявлението. Ищецът твърди, че между страните били сключени договор за мобилни услуги от 21.11.2019г. за предпочетен номер ***, договор за мобилни услуги от 25.11.2019г. за предпочетен номер ***, договор от 21.11.2019г. за лизинг на Huawei Y6 2019 Dual Black към предпочетен номер *** и договор за лизинг на базови аксесоари от 21.11.2019г. към предпочетен номер **. Излага, че ответникът не изпълнявал месечните си задължения, поради което договорите били прекратени. Сочи се, че поради прекратяване по вина на ответника били начислени за плащане неустойки, ненадвишаващи трикратния размер на таксата, а така също и разлика в стандартната цена на устройството. Навежда се, че лизинговите вноски били обявени за предсрочно изискуеми на основание чл. 12, ал. 2 от Общите условия към договорите за лизинг. С тези доводи от съда се иска да уважи претенциите. Претендират се разноски от заповедното и исковото производство.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника не е депозиран отговор на исковата молба.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По предявения иск по чл. 422 от ГПК вр. чл. 79 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационни връзки между него и ответника - по договор за мобилни услуги от 21.11.2019г. за предпочетен номер ***, договор за мобилни услуги от 25.11.2019г. за предпочетен номер ***, настъпила изискуемост на вземането и размера на претенцията си.

Посочените облигационни връзки се установяват по делото, тъй като цитираните договори са представени към заявлението, въз основа на което е образувано ч.гр.д. № 224/2022г. по описа на Районен съд Несебър (на л. 15 – л. 19 и л. 28 – л. 38). Договорите са подписани от ответника и не са оспорени. Следователно се доказва наличието на твърдяната от ищеца облигационна връзка.

Съдът намира за доказани твърденията на ищеца, че ответникът не изпълнявал месечните си задължения в следния общ размер – за сумата от 624,01 лева, представляваща дължими такси, от които: 113,83 лв. по договор за мобилни услуги от 21.11.2019г. за предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.04.2020г., 491,21 лв. по договор за мобилни услуги от 25.11.2019г. за предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.02.2020г., 10,36 лв. – лизингови вноски с настъпил падеж по договор от 21.11.2019г. за лизинг на Huawei Y6 2019 Dual Black към предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.04.2020г., 8,60 лв. лизингови вноски с настъпил падеж по договор за лизинг на базови аксесоари от 21.11.2019г. към предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.04.2020г. Видно от детайлизираната справка към фактурите (на л. 62 – л. 70 от приложеното към настоящото дело заповедно производство – ч. гр.д. № 224/2022г. по описа на Районен съд Несебър) действително за посочените номера е начислено потребление в тези размери, поради което претенцията попада в рамките на потреблението за посочения период.

Посочените документи не са оспорени по делото и от тях се установят действително потребени от ответника услуги за процесния период, които не са заплатени от него. С оглед горното съдът намира, че по делото се доказва наличие на задължение, възникнало за М. А. М. по цитираните облигационни правоотношения, в претендираните с исковата молба размери.

По предявения иск по чл. 422 ГПК вр. чл. чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 79,

ал. 1 33Д:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационни връзки между него и ответника – договор от 21.11.2019г. за лизинг на Huawei Y6 2019 Dual Black към предпочетен номер *** и договор за лизинг на базови аксесоари от 21.11.2019г. към предпочетен номер ***, настъпила изискуемост за вземането за заплащане на лизингови вноски по договорите, вкл. настъпване на предсрочна изискуемост на основание чл. 12, ал. 2 от ОУ, както и размера на вземането си.

Безспорно посочените договори за лизинг са действали между ищеца и ответника. Същите са представени на л. 8 – л. 14 и л. 21 – л. 27 от ч. гр.д. № 224/2022г. по описа на Районен съд Несебър и не са оспорени. От договорите се установява, че ответникът е получил устройство Huawei Y6 2019 Dual Black и базови аксесоари и се задължил да ги изплати съгласно погасителен план, обективиран в чл. 6 от всеки от договорите. Съдът приема за установено, че договорите за мобилни услуги са прекратени едностранно от ищеца поради неизпълнение от страна на потребителя (неплащането на дължимите суми по договорите за мобилни услуги се установява от съда при разглеждането на претенциите за месечно потребление). Ето защо са се сбъднали условията в договорите за лизинг по смисъла на чл. 12, ал. 2 от Общите условия към тях – месечните вноски за лизинг да станат предсрочно изискуеми. Следователно за ищеца е възникнал фактическият състав на вземането му по тези текст и съобразно момента на прекратяване на договорите незаплатени са останали лизингови вноски, от които 49,21 лв. – 19 броя предсрочно изискуеми вноски по договор от 21.11.2019г. за лизинг на Huawei Y6 2019 Dual Black и 40,85 лв. – предсрочно изискуеми вноски за лизинг на базови аксесоари. С оглед горното искът следва да бъде уважен изцяло в претендирания размер от 90.06 лева.

По предявения иск по чл. 422 ГПК вр. чл. 92 33Д:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационни връзки между него и ответника - по договор за мобилни услуги от 21.11.2019г. за предпочетен номер ***, договор за мобилни услуги от 25.11.2019г. за предпочетен номер ***, прекратяването на тези договори по вина на ответника – неизпълнение на задължения по тях, размерът на дължимата неустойка и изискуемост на вземането.

С Определение № 4 от 04.01.2023г., съдът е указал на страните, че ще следи служебно за наличието на неравноправни клаузи в договорите и им е дал възможност да вземат становище по реда на чл. 7, ал. 3 ГПК.

От твърденията на ищеца става ясно, че претенцията за неустойка е формирана както следва: сумата 102,15 лв. – за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 21.11.2019г. за предпочетен номер ***, 219,57 лв. – разлика в стандартната цена на устройство Huawei Y6 2019 Dual Black, съответстваща на останалия срок на договора и 89,53 лв. – неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 25.11.2019г. за предпочетен номер ***.

По отношение на неустойките, формирани от 3 месечни абонаментни такси по отделните договори, следва да се отбележи, че същите са фиксирани по подобен начин и в отделните клаузи на чл. 11 (максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратният размер на стандартните месечни абонаменти). В практиката на Съда на Европейския съюз – Решение от 22.11.2018г. по дело C-295/17, е прието, че предварително определената сума, получавана от икономически оператор при предсрочно прекратяване по искане или по вина на негов клиент на договор за предоставяне на услуги с предвиден минимален срок на обвързаност и съответстваща

на сумата, която операторът е щял да получи през останалата част на посочения срок, ако договорът не беше прекратен (независимо дали в съответното законодателство е квалифицирана като „неустойка“), следва да се приеме за възнаграждение за извършена възмездно доставка на услуги. Т.е. прието е, че става въпрос за вид възнаграждение по договора, уговорено между страните, което е свързано с предвидими вреди. Поради тази причина фактът, че е уговорено да не надхвърля три месечни вноски, води до извод за липса на прекомерност на неустойката. Ето защо искът по чл. 92 от ЗЗД следва да бъде уважен за сумата 102,15 лв. – за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 21.11.2019г. за предпочетен номер *** и сумата от 89,53 лв. – неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 25.11.2019г. за предпочетен номер ***.

В частта относно сумата от 219,57 лв. – разлика в стандартната цена на устройство Huawei Y6 2019 Dual Black, съответстваща на останалия срок на договора, уговорката по чл. 11 от договора представлява неравноправни клауза, тъй като по никакъв начин не позволява на потребителя да прецени икономическите последици от сключването на договора – неравноправност на клаузата по смисъла на чл. 143, ал. 1, т. 19 от ЗЗП. Тази неустойка е формулирана по начин, който не може да бъде определяем към момента на сключване на договора. Наред с това формирани по този начин претенциите за неустойки са с необосновано висок размер по смисъла на чл. 143, ал. 1, т. 5 от ЗЗП. Показателно е, че размерът на претенцията за тази неустойка надвишава съществено като размер останалите. Нещо повече – тази неустойка е предвидена в договора за мобилни услуги, касае неговото прекратяване, но има пряко отношение с договора за лизинг, който обаче не се прекратява с прекратяването на договора за мобилни услуги, а точно обратното – както е посочено по-горе възниква задължение за цялостното му изпълнение. Т.е. от една страна се касае за неустойка при прекратяване на договор, която обаче се начислява във връзка с договор, който не се прекратява и касае възнагражденията по този договор. Следователно и на това основание уговорената по този начин неустойка е излязла от присъщите си функции.

Следва да се отбележи, че претенцията за неустойка, формирана във връзка с предоставени за ползване устройства по никакъв начин не е установена от ищеца и по размер, тъй като не са ангажирани доказателства за сочените в т. 11 от договорите разлики в цените.

В практиката си въззивната инстанция е формирала подобни на горните изводи във връзка с претенции за неустойка (сходни на настоящите), като с в Определение № 1833 от 05.08.2022г. по в.ч.гр.д. № 937/2022г. по описа на Окръжен съд Бургас, е прието, че уговорките за неустойки (в тези случаи) са в отклонение на обезпечителната, обезщетителната и санкционната функция, присъщи за неустойката, предвидени в чл.92 ЗЗД и водят до нищожност и неравноправност на клаузите за неустойка.

С оглед всичко изложено до тук искът по чл. 92 ЗЗД следва да бъде уважен до сумата от общо 191,68 лв. и отхвърлен до пълния предявен размер от 411.25 лв.

По разноските:

При този изход на спора на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски, съразмерно на уважената част от исковете. В исковото производство ищецът е направил следните разноски: 125 лв. за платена държавна такса и 360 лв. за платен адвокатски хонорар. Съразмерно на уважената част от исковете следва да му се присъдят 390,37 лв.

По отношение на разноските от заповедното производство в настоящото производство

съдът дължи изричен осъдителен диспозитив (арг. от т. 12 от ТР 4/2013г. на ВКС, ОСГТК). Съразмерно на уважената част от заявената в заповедното производство претенция на ищеца следва да се присъдят 309,88 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че М. А. М., ЕГН *****, с настоящ адрес с. *** дължи на „Йеттел България” ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление в гр. София, ж. к. „Младост 4” Бизнес Парк София, сграда 6, **на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 3ЗД сумата от 624,01 лева**, представляваща дължими такси, от които: 113,83 лв. по договор за мобилни услуги от 21.11.2019г. за предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.04.2020г., 491,21 лв. по договор за мобилни услуги от 25.11.2019г. за предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.02.2020г., 10,36 лв. – лизингови вноски с настъпил падеж по договор от 21.11.2019г. за лизинг на Huawei Y6 2019 Dual Black към предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.04.2020г., 8,60 лв. лизингови вноски с настъпил падеж по договор за лизинг на базови аксесоари от 21.11.2019г. към предпочетен номер *** по фактура № 7304522482 от 15.05.2020г., включваща периода 21.11.2019г. – 14.04.2020г. С втория от исквете се претендира установяване дължимостта, **на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 3ЗД вр. чл. 79, ал. 1 3ЗД сумата от 90.06 лева**, представляваща незаплатени лизингови вноски, от които 49,21 лв. – 19 броя предсрочно изискуеми вноски по договор от 21.11.2019г. за лизинг на Huawei Y6 2019 Dual Black и 40,85 лв. – предсрочно изискуеми вноски за лизинг на базови аксесоари, а **на основание чл. 422 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 3ЗД сумата от 191,68 лв.** - неустойки, от които 102,15 лв. – за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 21.11.2019г. за предпочетен номер *** и и 89,53 лв. – неустойка за предсрочно прекратяване на договор за мобилни услуги от 25.11.2019г. за предпочетен номер ***, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от датата на подаване на заявлението – 02.03.2022г., до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ иска по **чл. 422 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 3ЗД** за разликата от 191,68 лв. **до пълния предявен размер - 411.25 лева**, представляваща сумата от 219,57 лв. – разлика в стандартната цена на устройство Huawei Y6 2019 Dual Black, съответстваща на останалия срок на договора

ОСЪЖДА М. А. М., ЕГН *****, с настоящ адрес с. *** да заплати на „Йеттел България” ЕАД, ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление в гр. София, ж. к. „Младост 4” Бизнес Парк София, сграда 6, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата в размер 309,88 лв.**, представляваща дължимите в заповедното производство разноски, съразмерно на уважената част от исквете и **сумата от 390,37 лв.**, представляваща дължимите в настоящото производство разноски, съразмерно на уважената част от исквете.

Решението може да бъде обжалвано пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____

